

Sokszínű színházi fesztivál

Ha március, akkor tavasz. Ha tavasz, akkor fesztiválok. Ha fesztiválok, akkor DESZKA. Idén már negyedik alkalommal adott otthont a debreceni Csokonai Színház a Kortárs Magyar Drámák Fesztiváljának március 8-tól 14-ig.

A hétfői, hivatalos megnyitót követően elindult a kulturális „zuhatag”. 24 produkció, naponta több szakmai beszélgetés, különböző helyszínek- ezek vártak minket, színházkedvelőket egy héten keresztül. A fesztivál sokszínűségét mutatja, hogy határainkon belülről és határon túlról is számos színház képviselte a kortárs magyar drámát. A teljesség igénye nélkül: Gárdonyi Géza Színház, Yorick Stúdió, Vígszínház, Szabadkai Népszínház, Nyíregyházi Móricz Zsigmond Színház, stb.

A DESZKA egyetlen hibája, hogy fizikai lehetetlenség minden darabot az elejétől a végéig megnézni- de ez talán elnézhető. Számomra az egyik legnagyobb élmény egy beszélgetés volt Németh Ákos drámaíróval, akit iskolám, az Ady Endre Gimnázium látott vendégül. Sok érdekes témáról esett szó: hallhattunk arról, hogy milyen nehézségekkel kell egy ma élő magyar drámaírónak szembenéznie, s elhangzott az is, hogy a jó dráma az, ami katarzist ad. Tehát tegyük össze a két kezünket, hogy van egy Csokonaink, van egy DESZKÁ-nk, és hogy vannak még olyan magyar alkotók, akik drámákat írnak. Sokan szeretik Shakespeare műveit, Katona József Bánk bánja alapmű, de kellene a kortárs darabok, kellene a tükrök, hogy lássunk. Nem minden esetben „emészthető” a mai magyar dráma, de meg kell „kóstolni”- már csak azért is, mert hazai.

Egy dolgot sajnálok: várnom kell jövő márciusig, sokat kell az V. Drámaírók és Színházak Kerekasztaljáig aludni. Nem baj, addig írhatnak a kortársak.

Bajzát Ágnes 10. D